

מ של מ ע נ י ש י כו ר ש ח ש ב ע צ מו ל כו מ ר

שמחת ישראל, חלק ב' – מאמרי שמה

ר' ש מה ח ה בונם מפשיסחא

במשנה בפאה(ח', ט'): 'מי שאינו חיגר או סומא ועשה את עצמו כאחד מהם אינו מהן הזקנה עד שיה א כאחד מהם'. והקשה הרבי ר' בונם: אלא מעתה מי שאינו רבוי ועשה עצמו רבוי וכי הושר שהיה נעשה אח"כ רבוי נמצא חוטא נשכר? ואמר משל על זה:

שאדון אחד נסע בדרך וראה עני אחד שיוכור שוכב בדרך

וצוה למשרתיו שיניחו אותו על העגלה שלו

וכשבא לבית צוה למשרתיו שיקחו השיכור ויניחו אותו בחדר יפה וירחצו אותו ויגלוו אותו וילבישו
כתונת חדש ויניחו אותו במטה יפה ויניחו אצלם בגדים של כומרים

ובכן עשו. כ"ז בהיותו עדיין שיוכור והי' ישן בהמטה.

והאדון צוה למשרתיו שכשיקץ השיכור ילכו תיכף אליו וישאלו לו

ויקראו אותו בלשון אדוני כומר מה אתה רוצה

וכשהקץ השיכור העני הזה, והמשרתים עשו כאשר נצטו מאדוניהם

ויתמה השיכור מאי מה זאת שהוא זוכר שהוא איש עני ובזוי ועתה שוכב בחדר יפה וקוראים אותו אדוני
כומר

גם מונה אצלם בגדים של כומרים על כן היה נבור מאי ומסופק:

אפשר מה שהוא זוכר שהוא עני ובזוי והוא רק חלום אבל באמת הוא כומר?

או להיפך שבאמת הוא איש עני ובזוי ועתה הוא חלום?

ומה המשרתים נתנים לו כל מה שהוא רוצה וקוראים אותו אדוני כומר

והתיישב את עצמו לעשות מבחן אם הוא באמת כומר או חלום הוא הינו שיעין בספרים של הכומרים
ויראה: אם יוכל ללמד מהם הנה אז ודאי אמת שהוא כומר ומה שזכור שחי' איש עני ובזוי והוא חלום

ובאם לא יוכל ללמד מהם וזהאי מה שזכור שחי' עני זה האמת ומה שקוראין לו כת כומר זהו חלום.

ובבחן וקורא בספרים הנ"ל וראה שאין יכול ללמד מהם ואעפ"כ קוראין לו כומר.

זהר ויישב את עצמו שלעולם באמת הוא כומר וראיה לזה שקוראין לו כומר

ומה שאינו יכול ללמד בספרים של הכומרים אין ראייה שככל הcornרים אינם יכולים ללמד בספרים של
הcornרים.

והגמישל... ודף"ח